

راه اینجاست

لازم است ملت بدانند چه اتفاقی دارد می افتد!

بنده همچنان که گفتم، خوشبین نیستم؛ من فکر نمیکنم از این مذاکرات آن نتیجه ای را که ملت ایران انتظار دارد، به دست بیاید، لکن تجربه ای است و پشتوانه ای تجربی ملت ایران را افزایش خواهد داد و تقویت خواهد کرد؛ اِپِردی ندارد، اما لازم است ملت بیدار باشد. ما از مسئولین خودمان که دارند در جبهه ی دیپلماسی فعالیت می کنند، کار می کنند، قرض و محکم حمایت می کنیم، اما ملت باید بیدار باشد، بدانند چه اتفاقی دارد می افتد! انا بعضی از تبلیغاتچی های موجب بگير دشمن و بعضی از تبلیغاتچی های بی مزد و موجب -از روی ساده لوحی- نتوانند افکار عمومی را همراه کنند.

(۹۲/۸/۱۲)

اگر دشمن بگوید و شما هم بگویید خیلی خوب...

ممکن است دشمنی سر راه شمارا بگیرد، بگوید از اینجا نباید جلو بروید، سازش با او به این صورت نیست که شما قبول کنید، برگردید، هنر این است که شما کاری کنید که راهتان را ادامه دهید، او هم مانع کار شما نشود؛ والا اگر چنانچه توافق و تفاهم به این معنا بود که او بگوید شما باید از این راه برگردید، شما هم بگوئید خیلی خوب، این که خسارت است، توجه به این جهات باید از سوی مسئولین و دولتمردان وجود داشته باشد.

(۹۲/۴/۳۰)

چشم مان به دست دشمن نباشد که کی این تحریم را برمی دارد!

ما که در این صحنه ها و عرصه های گوناگون این همه موقوفیت به دست آوریم، در اقتصاد هم اگر عزم مان را جزم کنیم و دست به دست هم بدهیم، می توانیم اقتصاد را شکوفا کنیم. چشم مان به دست دشمن نباشد که کی این تحریم را برمی دارد، کی فلان نقطه را موافقت می کند؛ به درک نگاه کنیم ببینیم خودمان چه کار می توانیم بکنیم.

(۹۳/۱/۱۱)

روزنامه دیواری (جهت چپ و نصب در مساجد، هیئات، مدارس، و...) به وب سایت کمیته صیانت از منافع ایران مراجعه نمایند

چرا آمریکایی ها محرم، و مردم ایران نامحرم اند؟

- * امتیازاتی که غربی ها در توافق ژنو قرار بدهند، به کجا رسید؟
- * باز هم تلاش برای تحمیل صلح و جام زهر؟
- * بسته پیشنهادی محرمانه ایران به ۵+۱ شامل چه مواردی است؟
- * سرکوب منتقدین توافق ژنو تا کی ادامه پیدا خواهد کرد؟
- * موضوع واقعی اسرائیل درباره توافق ژنو چیست؟

برای تهیه، توزیع، و کمک مالی جهت انتشار بیشتر این نشریه مردمی با ۰۹۱۶۲۳۸۶۴۱۱ تماس بگیرید.

کمیته صیانت از منافع ایران
www.sianat.org
info@sianat.org

امام خمینی رحمه الله علیه در توصیف صلح امام حسن علیه السلام و نسبت آن با شرایط امروز می فرمایند: «قصه امام حسن و قضیه ی صلح، این هم صلح تحمیلی بود؛ برای اینکه امام حسن، دوستان خودش، یعنی آن اشخاص خائنی که دور او جمع شده بودند، او را جوری کردند که نتوانست خلافتش بکند، صلح کرد؛ صلح تحمیلی بود. این صلحی هم که حالا به ما می خواهند بگویند، این است. بعد از اینکه صلح کردند، به حسب روایت، به حسب نقل، معاویه به منبر رفت و گفت که تمام حرف هایی که گفتم، من قرار دادم زیر پایم؛ مثل پاره کردن این مردیکه آن قرار دادها را. آن صلح تحمیلی که در عصر امام حسن واقع شد، آن حکمیت تحمیلی که در زمان امیرالمؤمنین واقع شد و هر دوی به دست اشخاص حیلہ گر درست شد، این ما را هدایت می کند به اینکه نه زیر بار صلح تحمیلی برویم و نه زیر بار حکمیت تحمیلی» (صحیفه امام، ج ۲، ص ۱۱۸)

اینکه امروز، آیا شرایط نظام مقتدر اسلامی با مردمی هوشیار و در صحنه، همچون شرایط زمان امام حسن علیه السلام است که ما بخواهیم دم از صلح با آمریکا بزنیم، خود بحثی مفصل و جدا می طلبد، اما آنچه که در این میان مهم می باشد، این است که همواره در تاریخ، خود عاقل پندارانی هستند که امام جامعه را به صلح توصیه می کنند! حضرت روح الله نیز در طول عمر شریف شان بارها از دست این گروه زبان به گلایه گشوده اند: «یک دسته ای نصیحت کنند ما را که شما باید صلح بکنید. این مال ضعف است؛ این اشخاص ضعیفی که همیشه در دام آمریکا بوده اند یا امثال این ها از این مسائل می گویند، لکن ما تازه خارج شدیم از این دام، دوباره حاضر نیستیم وارد بشویم. ملت ما حاضر نیست به این که دوباره در این دام وارد بشود؛ دوباره مستشار های آمریکا بیایند و هر حکومتی می خواهند بکنند. تا حالا ما را عقب نگه داشتند، پس است این. می خواهند باز هم نگه دارند، عقب تر ببرند؟» (صحیفه امام، ج ۲، ص ۲۷۲) و در جایی دیگر می فرمایند: «کدام ملت می گوید ما صلح بکنیم، جز آن مرفه ها و آن هایی که اسباب عیش شان فراهم نیست، یا آن هایی که متوجه نیستند؟ حمل به صحتش، این است که یک دسته ای متوجه نیستند!» (صحیفه امام، ج ۱۹، ص ۲۵۵)

در فهم این دسته افراد به ظاهر معتدل از اسلام و قرآن چه بسا باید شک کرد، گویی اینان جریان مبارزه ی دائمی حق و باطل را درک نکرده اند، در این رابطه نیز امام سخنان رسایی دارند: «سلامت و صلح جهان بسته به انقراض مستکبرین است؛ و تا این سلطه طلبان بی فرهنگ در زمین هستند، مستضعفین به ارث خود که خدای تعالی به آن ها عنایت فرموده است، نمی رسند» (صحیفه امام، ج ۱۲، ص ۱۴۴) «صلح بین اسلام و کفر معنا ندارد هیچ مسلمی نباید خیال کند که بین اسلام و غیر اسلام و مسلم و غیر مسلم باید صلح ایجاد بشود. باید حکم خدا عمل بشود. باید ما همه تابع قرآن کریم باشیم» (صحیفه امام، ج ۱۴، ص ۱۶۴) کوپیدن بر طبل صلح، دانسته یا ندانسته، بازی کردن در بازل استکبار جهانی و بستن چشم ها بر روی جنایات آن هاست. آن ها که مدام دم از صلح می زنند، به جای این که همت شان را بر جمع کردن بساط فاسدین و رفع فتنه از عالم قرار دهند، ما را به اشتی با این جنایتکاران دعوت می کنند و دست دوستی دراز نکردن به سمت این زورگویان را تنش آفرینی و افراط گرایی می نامند! رهبر عزیز انقلاب از این رویکرد با عنوان خیانت یاد می کنند: «این هایی که برای تئوریزه کردن سازش و تسلیم و اطاعت در مقابل زورگویان، نظام را متهم می کنند به جنگ طلبی یا به تئوریزه کردن جنگ، دارند خیانت می کنند، دروغ می گویند» (۹۲/۳/۴)

جا دارد که در پایان، سخن معروف رهبر انقلاب در این زمینه را بار دیگر برای کسانی که علاقمند به تحمیل صلح حسنی به امام جامعه هستند، به یاد بیاوریم ایشان می فرمایند: «من به شما عرض کنم که امروز دشمن قادر نیست. امروز به برکت ملت هوشیاری مثل ملت ایران، به برکت افکار برانگیخته ای مثل افکار ملت ایران، به برکت انقلاب بزرگی مثل انقلاب اسلامی ایران، نه آمریکا و نه بزرگ تر از آمریکا -اگر در قدرت های مادی باشد- قادر نیستند حادثه ای مثل حادثه ی صلح امام حسن را بر دنیای اسلام تحمیل کنند. این جا اگر دشمن زیاد فشار بیاورد، حادثه ی کربلا اتفاق خواهد افتاد» (۷۹/۲/۱)

صلح تحمیل

این روزها و در شرایطی که نبرد جمهوری اسلامی ایران و کشورهای مستکبر (به خصوص آمریکا) در مرحله حساسی قرار دارد، شاهد تئوریزه کردن پذیرش (تحمیل) صلح توسط مسئولین دولتی هستیم.

از جمله، رئیس جمهور در اول تیر ماه در همایش سبط النبی، سخنانی در استقبال از صلح امام حسن (ع) بیان داشته و مدعی شدند که: «امروز ما بیش از هر زمان دیگری نیازمند به وحدت در دنیای اسلام هستیم؛ ما نیازمند به آن هستیم که بر چم صلح حسنی به اهتزاز در آید!»

این جمله ی رئیس جمهور از آن جهت عجیب است که ایشان مجبور شدن امام مجتبی علیه السلام به پذیرش صلح با معاویه، به خاطر خیانت سران لشکرشان و دنیا طلبی مردم آن زمانه را به عنوان امری مطلوب که ما هم امروز باید از آن الگو بگیریم مطرح می کنند! در حالی که کمترین مطالعه در تاریخ ما را متوجه می سازد عللی در آن زمان وجود داشت که موجب شد صلح بر امام تحمیل شود، و اگر هم امروز بناست حول آن واقعه توصیه ای بیان شود، به جاست که توصیه به رفع آن علل و عوامل باشد، نه توصیه به پذیرش صلح تحمیلی!

به نظر شما، در صورت شکل گیری توافقی به شدت ضعیف و مغایر منافع ملی (مشابه توافق سعدآباد و توافق ژنو) در این دور از مذاکرات، بهترین واکنش چه خواهد بود؟

۱ برگزاری برنامه های اعتراضی میدانی

(مانند همایش دلوایسیم، کاروان های روشنگری استانی، تجمع اعتراضی مردمی، و...)

۲ انجام فعالیت های تبیینی سراسری

(مانند تولید و انتشار محتوای روشنگر، توزیع گسترده نشریات و DVD های روشنگر در سطح کشور، حضور در میدان شهر و صحبت چهره به چهره با مردم، و...)

۳ مطالبه گری از مسئولین و نخبگان

(مانند مطالبه گری های خصوصی و عمومی از نخبگان حوزوی و دانشگاهی کشور جهت اتخاذ مواضع شفاف و مسئولانه، و مطالبه از نمایندگان مجلس جهت استیضاح وزیر خارجه، سوال از رئیس جمهور و تصویب طرح ملی کردن صنعت هسته ای در مجلس)

۴ همه موارد ضروری اند

گزینه مورد نظر خود را به شماره ۰۹۱۳۵۹۰۰۰۹۹۰۰۰ ارسال نمایید

همچنین در صورتی که در هر یک از موارد فوق می توانید در انجام فعالیت ها مشارکت نمایید، یا ایده و پیشنهادی دیگر برای انجام وظیفه تاریخی مان در راستای حفظ استقلال و منافع کشور در این برهه تاریخی دارید، آن موارد را نیز ذکر نمایید.

دانشجویی و مردمی در زمینه حراست از دستاوردهای هسته ای، نقد توافق نامه ژنو و وادادگی در برابر دشمنان، که منبع کاربردی و جامعی است برای افراد و تشکلهایی که در این زمینه، قصد انجام فعالیت های روشنگرانه در قالب های مختلف دارند.

www.1-20.ir

www.1-20.ir
مرجع جامع محصولات و تولیدات
حراست از
دستاوردهای هسته ای

آیا اسرائیل واقعا از توافق ژنو ناراضی است؟

رئیس جمهور، بعد از امضای توافقنامه ژنو: «چون توافق هسته ای به نفع جهان و منطقه است، عده ای اقلیت تندرو ممکن است داخل آمریکا باشد و رژیم تندرویی در منطقه ما باشد و در داخل ایران نیز ممکن است تعداد کمی ما تندرو داشته باشیم که آن ها خیلی خوشحال نباشند»

وزیر امور خارجه (در پاسخ به سؤال مجلس شورای اسلامی)، به عنوان اصلی ترین دلیلش برای اثبات درست بودن امضای توافقنامه: «برادران و خواهران گرامی! سیاست خارجی دولت تدبیر و امید، آسایش و راحتی را از نتانیاهو گرفته و او را به انفعال و انزوای بین المللی کشانده و این توفیق بزرگی است... این حرکت ما نیروهای انقلابی منطقه را به وجد آورده و صهیونیست ها و دیگر بدخواهان ایران را دچار سردرگمی و کابوس بر آمدن مجدد ایران اسلامی کرده است»

بعد از انعقاد توافقنامه ژنو وقتی دولت با سیل انتقادات علیه این اقدام مواجه شد، اصلی ترین دلیلی که برای نشان دادن صحت عملکردش می آورد، مخالفت و پریشانی فراوان اسرائیل از انعقاد این توافقنامه بود. حتی مدافعان توافقنامه پای را فراتر گذاشته و مدعی واحد بودن موضع منتقدین داخلی با رژیم صهیونیستی در رد این توافقنامه شدند تا جایی که محمد جواد ظریف با یک کاسه کردن منتقدان داخلی و اسرائیل، بیان داشت: «امیدواریم در داخل کشور هم صدایی با رژیم اسرائیل نداشته باشیم»

این در حالی بود که همواره این سوال وجود داشت که چگونه ممکن است آمریکا اصلی ترین دوست خود در جهان یعنی اسرائیل را رها کرده باشد؟ و اصلا آیا امکان دارد توافقنامه ژنو به منظوری غیر از تأمین منافع اسرائیل توسط آمریکا امضا شده باشد؟ فارغ از این سؤالات که هرگز از سوی دولت پاسخی به آنها داده نشده است، در این نوشته مروری می کنیم به مواضع واقعی رژیم صهیونیستی در قبال توافقنامه ژنو:

امیر اشل (فرمانده نیروی هوایی رژیم صهیونیستی) / دی ۹۲: دیپلماسی در قبال ایران ظاهرا در مسیر مثبتی حرکت می کند، گرچه نمی دانم چه زمانی این مسیر به پایان خواهد رسید.

شیمون پرز (رئیس رژیم صهیونیستی) / فروردین ۹۳: رئیس جمهوری جدید ایران کمی امیدواری به ما داده است، اما رهبری جمهوری اسلامی بار دیگر همه این امیدها را ویران کرده است. وی همچنین ششم تیر ماه گفت: اواما تمامی خواسته های ما را اجابت کرده... می توانیم در مذاکرات هسته ای با ایران به او اعتماد کنیم... چه کاری بوده که از او (اواما) خواسته شده برای اسرائیل انجام دهد و او انجام نداده است؟

یووال استانیتر (وزیر جاسوسی رژیم صهیونیستی): تلاویو روی روند مذاکرات هسته ای با ایران نفوذ دارد... اگر توافق با ایران تا تاریخ ۲۰ جولای (۲۹ تیر) امکان پذیر نشد، تمدید این مدت زمان، به رسیدن به توافق با ایران می تواند کمک کند... اسرائیل علیرغم این که در مذاکرات حضور مستقیم ندارد، ولی به صورت روزانه با نمایندگان قدرت های مذاکره کننده در تماس است» همچنین خرداد ۹۳ وی در کنفرانس هرترلیا (گردهمایی سالانه مقام های ارشد رژیم صهیونیستی) در اظهاراتی در حمایت از مذاکرات هسته ای ۵+۱ با ایران اظهار داشت: «مادامی که راه حل دیپلماتیک، رضایت بخش، کافی و درست باشد، اسرائیل آن راه را ترجیح می دهد».

هاآرتص (از اصلی ترین رسانه های رژیم صهیونیستی): اسرائیل پیش از برگزاری مذاکرات دو جانبه میان ایران و آمریکا در ژنو، از محتوای آن چه آمریکا مطرح کرده، مطلع بوده است. اسرائیل و آمریکا بر سیاست «عدم شگفت زدگی» (no surprise) توافق کرده اند، طوری که اسرائیل از جزئیات مذاکرات، پیشاپیش مطلع باشد... اسرائیل به طرف های مذاکره کننده صراحتا اعلام کرده است که مشکلی با تمدید مدت زمان مذاکرات برای رسیدن به یک توافق نهایی ندارد.

ایتای برون (ژنرال اطلاعاتی بلندپایه رژیم صهیونیستی) / خرداد ۹۳ (در کنفرانس مهم هرترلیا): ایران در مذاکرات، برای دستیابی به توافق هسته ای جدی است... ایران به توافق نامه موقت هسته ای احترام گذاشته است ... این خیلی محتمل است که ایران و قدرت های جهانی به سوی امضای توافق نامه نهایی و جامع پیش بروند در شرایط کنونی، ایران از مفاد توافق نامه موقت هسته ای تبعیت کرده و فشارها به خصوص فشارهای اقتصادی منجر به مذاکره و گفت و گو شده و این فشارها می تواند منجر به دستیابی به توافق جامع و نهایی هسته ای شود

برای مطالعه ی متن کامل و مستند این گزارش، به نشانی www.1-20.ir/4788 مراجعه نمایید.

بسته ی پیشنهادی محرمانه ی ایران... تیم مذاکره کننده به خطوط قرمزی که خود مطرح کرده بود نیز وفادار نماند

برداشته شدن یکجای تحریم ها، خواسته ی مانیتست!

یکی

در حالی که ظریف در اولین اظهارات خود پس از امضای توافقنامه ژنو نیز همواره بر داشته شدن یک سال باید تمام تحریم ها بر داشته شود و در چند ماه اخیر قمر مز مطرح می شد، اما عباس عراقچی (عضو ارشد تیم مذاکره کننده) در اظهار نظر مهمی در حین مذاکرات وین ۵ اظهار داشت که ایران خواستار بر طرف شدن یکباره تحریم ها نیست. علاوه بر این، خبرهای شنیده شده حاکی از برداشته نشدن تقریبا هیچ یک از تحریم ها در دو ساله ی اول در توافق نهایی و موکول شدن وضعیت آن ها به بعد از اعتماد سازی، طی دو ساله ابتدایی دارد؛ که ظاهرا تیم ایرانی نیز بر بار این موضوع رفته است.

پذیرش غنی سازی از مایشگاهی: توقف غنی سازی بالای ۵ درصد / کاهش شدید تعداد سانتریفیوژها

دو

مطابق مصوبه مجلس شورای اسلامی، دولت موظف به تأمین ۲۰ هزار مگاوات برق هسته ای (معادل ۴۰ برابر نیروگاه بوشهر) است که برای تأمین سوخت این تعداد نیروگاه، نیاز به حدود یک میلیون دستگاه سانتریفیوژ می باشد. از طرف دیگر کشور ما برای برآورده کردن نیازهایی که همین امروز در زمینه صنعت هسته ای دارد، نیازمند ۱۹۰ هزار سو (swu) است، که این عدد معادل ۹۰ تا ۱۰۰ هزار دستگاه سانتریفیوژ نسل اول است. همچنین برای تأمین سوخت سالانه نیروگاه بوشهر (۳۰ تن اورانیوم غنی شده) به حدود ۵۴ هزار سانتریفیوژ نیاز است. گفتنی است تعداد سانتریفیوژهای نصب شده ی فعلی ایران حدود ۲۰ هزار تاست که نیمی از آنها فعال می باشد. از سوی دیگر از نظر سطح غنی سازی، کشور ما نیازمند تولید اورانیوم ۲۰ درصد برای برآورده کردن نیازهای دارویی و تحقیقاتی خود در راکتور تهران است. علاوه بر آن، نیاز کشور در زمینه غنی سازی های فراتر از ۲۰ درصد نیز وجود دارد؛ برای مثال درباره کشتی های نفت کش قاره پیما.

درصد نیز وجود دارد؛ برای مثال درباره کشتی های نفت کش قاره پیما. متأسفانه مطابق اظهارات اخیر مذاکره کنندگان ایرانی، این تیم از هر دوی این خط قرمزها (تعداد سانتریفیوژها و سطح غنی سازی) برای رسیدن به توافق با غرب، به مقدار بسیار زیادی فاصله گرفته است. محمد جواد ظریف در همین راستا اخیرا گفته است که ایران در بسته پیشنهادی اش به ۵+۱ پذیرفته است که غنی سازی بیش از ۵ درصد ننماید.

همچنین در مورد تعداد سانتریفیوژهای پیشنهادی، علی اکبر صالحی، رئیس سازمان انرژی اتمی، در مصاحبه با العالم می گوید: «در زمینه غنی سازی، پیشنهاد ما اجرای طرح پلکانی غنی سازی است که بر اساس آن ۴ تا ۵ سال تعداد دستگاه های سانتریفیوژ، همین حدود ۲۰ هزار دستگاه باشد». این پیشنهاد به این معنی است که ایران ملزم می شود که در شروع گام نهایی، تعداد سانتریفیوژهای خود را از حدود ۱۰۰ هزار افزایش ندهد (که اکنون نیز همین تعداد سانتریفیوژ فعال در کشور وجود دارد) و در طی ۵ سال به تدریج اجازه پیدا خواهد کرد تعداد سانتریفیوژهای خود را تنها به حدود ۲۰ هزار عدد برساند، این در حالیست که هم اکنون برای تأمین سوخت نیروگاه بوشهر نیاز به ۵۴ هزار سانتریفیوژ وجود دارد. در ادامه صالحی می گوید: «بعد از آن به صورت تدریجی تعداد سانتریفیوژها را افزایش می دهیم تا به ظرفیت تولید ۳۰ تن اورانیوم در سال برسیم». یعنی ایران در انتهای گام نهایی، که پیشنهاد طرف مقابل ۲۰ ساله بودن آن است، اجازه پیدا خواهد کرد تا تعداد سانتریفیوژهای خود را به تعداد لازم برای تولید ۳۰ تن اورانیوم غنی شده (۵۴ هزار سانتریفیوژ نسل اول) برساند. با این حساب می توان معنای صحبت دیپلمات ایرانی در مصاحبه با روتنر که می گوید «ایران به ۵۰ هزار سانتریفیوژ نیاز دارد، نه ۴۹ هزار و ۴۹۹ تا» را درک کرد، در واقع تیم مذاکره کننده ۵۰ هزار سانتریفیوژ را به عنوان خواسته ی خود در انتهای گام نهایی مطرح کرده است که ایران را متعهد می کند به صورت پلکانی و با شیعی بسیار ملایم و در طی چندین سال به آن برسد. البته با توجه به روال دیپلماتیک و خوی استکباری طرف غربی قطعاً این عدد در مذاکرات کاهش نیز پیدا می کند، کمالاتیکه در روزهای گذشته بعضی اخبار حاکی از کاهش تعداد پیشنهادی ایران بود.

قطعا با این پیشنهاد همواره کشور برای تأمین سوخت، نیازمند کشورهای خارجی باقی خواهد ماند و غنی سازی صنعتی نیز عملاً تعطیل می شود.

جزئیات بسته پیشنهادی محرمانه ایران به ۵+۱ برای توافق نهایی چیست؟ تیم مذاکره کننده ایران مطابق گفته محمد جواد ظریف بسته ای را اگر چه به صورت کلی مطابق رویه دولت، محتوای این بسته از ملت پنهان نگه داشته شده است، ولی همین محدود اظهاراتی که اعضای تیم مذاکره کننده درباره این بسته تا کنون داشته اند، نشان می دهد که تیم مذاکره کننده حتی از خط قرمزهایی که خود پیش از این مطرح کرده بود نیز، عبور کرده است.

تبدیل فردو به یک سایت کوچک تحقیقاتی

چهار

سایت فردو از منظر فنی یکی از دو سایت مهم کشور است و بعد از نطنز دومین سایتی است که قابلیت انجام غنی سازی تا سطح ۲۰ درصد را دارد. همچنین از منظر امنیت در برابر حملات موشکی می تواند در برابر سخت ترین حملات مقاومت نماید. چندی پیش مجله اکونومیست عنوان کرد: «ایران در موضوع تأسیسات غنی سازی فردو پیشنهاد کرده این مرکز به یک سایت تحقیق و توسعه کوچک تبدیل شود و سانتریفیوژهای این تأسیسات به نطنز منتقل شود». طبق نظر کارشناسان، تحقیقاتی شدن فردو، بسیار مضر تر از پلمپ شدن این سایت است، چرا که برای تحقیقاتی کردن سایت تمام طراحی های صورت گرفته اعم از طراحی های عمرانی باید از بین برود و از ابتدا سایت به سبک تحقیقاتی ساخته شود، و این کار بازگشت آینده ایران به یک سایت صنعتی را بسیار سخت تر خواهد کرد. از طرف دیگر تبدیل شدن به یک سایت تحقیق و توسعه «کوچک» یعنی پذیرفتن محدودیت در امر تحقیق و توسعه که پیش از این همواره به عنوان خط قرمز تیم مذاکره کننده مطرح می شد. همچنین این پیشنهاد به معنی برجیدن سانتریفیوژهای موجود در این سایت است که خلاف قول قبلی رئیس جمهور و تیم مذاکره کننده مبنی بر برجیده نشدن هیچ کدام از تأسیسات هسته ای کشور است. در واقع این پیشنهاد نیز به معنی تعطیلی عملی سایت فردو است، همان چیزی که خواسته ی غربی هاست.

هدف تیم ایرانی از مذاکرات در ابهام

نباید فراموش کرد که ورود ایران به مذاکرات، به منظور حفظ تمامی دستاوردهای هسته ای کشورمان (از جهت کیفی و کمی) و لغو یکجا و کامل تحریم های ظالمانه علیه ملت غیور ایران صورت گرفت. اکنون که گام اول توافق ژنو به پایان خط رسیده است، بار دیگر ثابت شد که نمی شود به مستکبرین عالم و در راس آنها آمریکا (شیطان بزرگ) اعتماد کرد. در مقابل تعطیلی و تعلیق گسترده صنعت هسته ای کشورمان در گام اول این توافق، دستاوردی تقریبا برابر با «هیچ» نصیب دولت شد و عملاً نه ساختمان تحریم ترک برداشت و نه کاسه آن شکست. حال بسته پیشنهادی ایران برای توافق نهایی نیز حکایت از عقب نشینی های گسترده و در واقع فراموشی اصل چرایی ورود به مذاکرات دارد و تقریبا تمام اجزای آن، حقوق مصرح کشورمان طبق NPT را نقض می کند که به معنی نادیده گرفته شدن حقوق هسته ای ایران است، در حالی که تیم مذاکره کننده اجازه ندارد بر سر حقوق مسلم ملت با طرف مقابل مذاکره کند. با توجه به خالی ماندن دست دولت در گام اول توافق ژنو، انتظار می رفت تیم سیاست خارجی دولت از آن درس بگیرد، اما به نظر می رسد از آنجا که دولت حیثیت و آینده سیاسی خود را به رسیدن به توافق با غرب گره زده است، تنها به دنبال رسیدن به توافق به هر قیمتی است و در این حالت، دیگر فرق چندانی ندارد که آن توافق دستاوردهایش چیست...

برای مطالعه ی متن کامل این گزارش، به نشانی www.1-20.ir/5010 مراجعه نمایید.

شعارهای تحمل مخالف و آزادی نقد چه شد؟

❗ پس از امضای توافقنامه ژنو، برخی از اساتید دانشگاه، رسانه‌ها، و صاحب‌نظران به انتقاد نسبت به مفاد این توافق پرداختند.اماواکنش دولت یازدهم کهامنیتی ترین کابینه‌ی بعدازانقلاب‌است،واکنشی همراه‌بابی‌صبری و سرکوب‌گرایانه‌بود.این در حالی است که دولت یازدهم دارای بیشترین روزنامه و رسانه‌ی حامی است،وهمواره فضاسازی‌های رسانه‌ای برای حمایت از آن وجود دارد. به خصوص آن‌که صدا و سیما به دلایلی نادرست، تمامی منتقدین توافقنامه ژنو را سانسور کرده است و اجازه‌ی پخش هیچ‌گونه نقدی به سیاست‌های دولت به‌ویژه در بحث سیاست خارجی رانمی‌دهد؛ به طوری که حتی وظیفه خبری خود در پوشش بر نامه‌های مهم منتقدین (همچون همایش بزرگ دلواپسیم) را نیز انجام نمی‌دهد.
امادر مقابل، گزارش‌ها و برنامه‌های فراوانی در حمایت از دیپلماسی دولت تهیه و پخش کرده و می‌کند. در این زمینه حتی کار به آنجا رسید که دو بار نامه‌نگاری نمایندگان مجلس (بیش از ۱۰۰ نفر) به رئیس صدا و سیما جهت لغو سانسور منتقدین و اجازه‌ی مناظره با طرفداران توافقنامه، با پاسخ منفی مواجه شد.

دولت و رسانه‌های حامی آن به جای پاسخگویی به انتقادات -در صورت وجود پاسخ-! ابتدا با تبلیغات فراوان سعی در سفیدنمایی توافق ژنو و سانسور انتقاده‌ها و مخالفت‌ها داشتند. اما پس از مشاهده گستردگی و شدت مخالفت‌ها و انتقاده‌ها، دولت تلاش کرد منتقدین را با تمسخر، توهین و تحقیر (کم‌سواد خواندن، افراطی خواندن، هجمه رسانه‌ای و...) از میدان به در کند. در گام بعد، وقتی به حجم و شدت انتقاده‌ها افزوده شد، دولت (و حامیان رسانه‌ای اش) با حربه‌ی برچسب‌زنی و انتساب منتقدین به «کاسبان تحریم»، سعی کردند از شدت نفوذ انتقادات به توافقنامه و دیپلماسی دولت در بین مردم بکاهند.
سرانجام وقتی این روش‌های «ترور شخصیت» منتقدان علی‌رغم فراوانی رسانه‌های دولت، موثر نیفتاد، دولت بی‌تحملی خود را طی مدتی کمتر از یک سال به شیوه‌ی اعمال زور با استفاده از نهادهای امنیتی و سرکوب سخت نشان داد. در این بین، شورای عالی امنیت ملی که حسن روحانی سابقه‌ی دبیری آن را دارد و دبیرش توسط رئیس جمهور انتخاب می‌شود، نقش برجسته‌ای را ایفا کرد. این علاوه بر کارشکنی‌ها و مشکلاتی است که برای سخنرانی‌ها و اقدامات روشنگر افراد مختلف ایجاد شد (به عنوان مثال لغو چندین سخنرانی در نقد توافق ژنو در دانشگاه امیرکبیر، بهشتی، شیراز و...).

در ادامه، مواردی از این برخوردها آمده است. **گفتنی است موارد بر خورد شده، قطعاً بیشتر از این موارد رسانه‌ای شده هستند.**

۱۷ دی ۹۲، با گذشت کمتر از پنج‌ماه از مراسم تحلیف، هفته‌نامه‌ی «یالثارات» به دلیل انتقاد از دولت تعطیل شد. در همین جلسه‌روزنامه «وطن امروز» به دلیل آنچه «قض مصوبه شورای عالی امنیت ملی» عنوان شده بود، تذکر گرفت و پرونده این روزنامه نیز به مراجع قضایی ارسال شد. این روزنامه چندی قبل در گزارشی با عنوان «هولوکاست هسته‌ای» به انتقاد از توافقنامه ژنو پرداخته بود.

۲ اسفند ۹۲، شکایت دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی از حسین قدیانی نویسنده روزنامه «وطن امروز» به دلیل ۴ یادداشت در نقد توافقنامه ژنو: «دهان ما پلمب نمی‌شود»، «هسته‌ای ملت و دیپلماسی دولت»، «آقایان! سر بولدوزر را بچرخانید طرف دشمن» و «غرور ملی شکست نه ساختمان تحریم»

۶ اسفند ۹۲، شکایت دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی از حجت‌الاسلام محمود نبویان، نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی، به خاطر نقد توافقنامه ژنو؛ وی سخنرانی‌های فراوانی در نقد توافقنامه در مساجد، دانشگاه‌ها و ... ایراد کرده است.

در ۲۷ اسفند ۹۲، حمید رسایی نماینده مجلس و مدیرمسئول هفته‌نامه «۹ دی» با انتشار نامه هیات نظارت، از توقیف این نشریه به دلیل انتقاد از توافقنامه ژنو و دولت خبر داد.

۲۰ فروردین ۹۳، دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی به خاطر سخنان و مصاحبه‌های جواد کریمی قدوسی نماینده مردم مشهد در مجلس در ارتباط با توافق هسته‌ای ژنو، از وی شکایت کرد. و در تاریخ ۱۰ تیر ۹۳ بار دیگر شورای عالی امنیت ملی از کریمی قدوسی، نماینده مجلس به دلیل انتقاد از دولت اعتدال شکایت نمود.

۳۰ فروردین ۹۳، مدیر مسئول روزنامه «وطن امروز» از ۱۱ شکایت دبیرخانه شورای عالی امنیت ملی خبر داد.

۱۲ خرداد ۹۳، شکایت از دکتر سعید زیباکلام به دلیل انتقاد از توافقنامه ژنو و سیاست خارجی دولت یازدهم؛ این استاد دانشگاه تهران از شروع بحث توافقنامه ژنو، فعالیت‌های فلسفی خود را به حداقل رساند، و با انتشار مقالات دقیق، سفر شهر به شهر و سخنرانی در مساجد و دانشگاه های مختلف کشور به روشنگری در این موضوع پرداخت. پرونده ایشان پس از برگزاری دو جلسه باز پرسى در دادسرای عمومى و انقلاب تهران، مختومه نگردید و برای این چهره علمى برجسته کشور مان قرار مجرمیت صادر، و ایشان برای محاکمه به داد گاه احضار شده است.

پس از توافق کولاک ایران و چند به علاوه چند، که موجب شد به همه دور هم خوش بگذرد و توافق برد-برد بدجور تحقق پیدا کند، اخباری مبنی بر ادامه این روند در سایر حوزه‌ها هم شنیده می‌شود. کشور دوست و برادر، آمریکا (استکبار جهانی سابق) اعلام کرده است که در نظر دارد با عنایت به توافق صورت گرفته در ژنو، یک سری توافق‌های دیگر هم با ایران داشته باشد، چون توافق قبلی خیلی حال داده است.

وزارت خارجه ایالات متحده به نمایندگی از ملت همیشه در صحنه آمریکا (بانکی‌های سابق) پیشنهاد برگزاری یک سری مذاکره‌ی فی‌مابین، پیرامون مسابقات والیبال را مطرح کرده است. این وزارت خارجه گفته که با توجه به احتمال هم‌گروهی تیم‌های والیبال ایران و آمریکا در دور نهایی لیگ جهانی والیبال، موجی از خشم و ناراحتی مردم آمریکا را در بر گرفته و آن‌ها از دولت‌مردان خود خواسته‌اند تا با ایران به توافقی در این زمینه دست یابد. در همین راستا قرار است بسته پیشنهادی زیر از سوی آمریکا به ایران تحویل داده شود و ایران هم فرصت دارد در مدت زمانی اندک، نظر مثبت خود را اعلام کند. متن بسته پیشنهادی مذکور بدین شرح است:

تعهدات آمریکا	تعهدات ایران
کشور ابرقدرت بزرگ، آمریکای کبیر بر اساس این توافق متعهد می‌شود زین پس در مسابقات والیبال ایران و آمریکا این اقدامات را انجام دهد:	کشور ایران بر اساس این توافق متعهد می‌شود زین پس در مسابقات والیبال ایران و آمریکا این اقدامات را انجام دهد:
۱. در همه ست‌ها در زمین بازی حاضر شود.	۱. با سه نفر بازیکن درمیدان حاضر شود.
۲. تیم والیبال ایران را به رسمیت شناخته و از شلیک هر گونه گلوله به نقاطی از بدن بازیکنان ایرانی که خطر مرگ بالای ۷۰ درصد ایجاد کند، خودداری نماید.	۲. یکی از بازیکنان باید از ناحیه هر دو چشم، یا دو بازیکن از ناحیه یک چشم نابینا باشند. دولت آمریکا برای نشان دادن حسن نیت خود دخالتی در اینکه چشم راست یا چپ این بازیکنان نابینا باشد، انجام نمی‌دهد. همچنین دولت آمریکا حاضر است در راستای اقدامات انسان‌دوستانه خود، مقداری دارو که بدون درد چشم‌ها را کور می‌کند در اختیار ایران قرار دهد!
۳. بازیکنان آمریکا تمام تلاش خود را برای گرفتن سرویس‌های بازیکنان ایرانی به کار خواهند بست، اما این موضوع موجب نمی‌شود که بازیکنان ایرانی پررو شده و هی کاری کنند که بازیکنان آمریکا مجبور شوند همه تلاش‌شان را به کار ببندند. بالاخره بخشی از تلاش آن‌ها باید باقی بماند یا نه؟!	۳. دولت ایران متعهد می‌شود از بین علی پروین و فیروز کریمی یکی را برای هدایت تیم ملی والیبال خود انتخاب کند. در عوض دولت آمریکا اختیار استفاده از اسلوبودان کوچا را برای مربی‌گری در هر کدام از تیم‌های فوتبال، به خود ملت بزرگ ایران واگذار می‌کند.
۴. دولت آمریکا متعهد می‌شود ۵ توپ والیبال اصل را برای تمرین در اختیار ایران قرار دهد.	۴. تیم والیبال ایران حق ندارد سه سرویس را پشت سر هم دریافت کند و سرویس‌های آمریکایی‌ها حداقل دو تا در میان باید بخوانند!
۵. بازیکنان آمریکا درجه یک بازیکنان ایرانی می‌شود!	۵. قد بازیکنان ایران نباید بیشتر از ۱۵۰ سانتی متر باشد.
۶. بازیکنان آمریکا تمام تلاش خود را برای پرورش والیبالیست بیردازه، اما در رده بزرگسالان باید از اعضای تیم ملی چوگان و شمشیربازی برای مسابقات والیبال با آمریکا استفاده کند!	۶. استفاده از هر گونه آب یا غذا توسط بازیکنان ایران در فاصله سه روز مانده به بازی، دوپینگ حساب شده و بازیکن خاطی به استراحت اجباری در گوانتانامو محکوم می‌شود.
۷. دولت آمریکا متعهد می‌شود ۸ عدد تور والیبال در اختیار ایران بگذارد و ایران اجازه دارد فقط این تور‌ها را تعمیر کند و حق ساخت تور جدید نخواهد داشت. استفاده از تورهای ماهیگری بلامانع است.	۷. دولت ایران متعهد می‌شود اجازه هر گونه بازدید از پادگان‌های نظامی خود را به دولت آمریکا بدهد.*
۸. دولت آمریکا یک عدد تلمبه نیمه اتوماتیک برای باد کردن توپ‌های والیبال در اختیار ایران قرار می‌دهد.	*این بند چون در توافق نامه هسته‌ای به صراحت نیامده بود، گفتیم اینجا بیاریم و مطمئنیم دولت ایران برای نشان دادن حسن نیت خود حتماً آن را خواهد پذیرفت

دولت آمریکا در پایان، کمتر بودن تعداد تعهدات ایران نسبت به آمریکا را همچنان نشانه حسن نیت خود دانسته و اضافه کرده است دیگه چی می‌خواید!؟

به نقل از وبلاگ «طنزهای یک مر.سیخونکچی»، با اندکی دخل و تصرف!

متن توافق نامه ایران و آمریکا، این بار در والیبال!

هیچ از پوچ

از همان امتیازهای پوچی که وعده داده بودند هم، فقط «هیچ» نصیب مان شد!

قرار بود ایران در مقابل چشم‌پوشی سخاوتمندانه‌از حقوق مسلمش طی توافق ژنو، از امتیازاتی بر خوردار شود. مسببین توافق، با شادمانی خبر از شکسته شدن ساختار تحریم‌های دادند. همان موقع بسیاری از کارشناسان، این امتیازات را پوچ می‌دانستند و اساس تحریم‌ها را، محرومیت‌های بانکی و نفتی معرفی می کردند که این توافق به تصریح از کنارشان عبور کرده بود. اما شاید کم‌تر کسی باور می کرد غربی‌ها حتی همین امتیازات ناچیز را نیز به انحاء مختلف دور بزنند تا در انتهای ۶ ماه، ما بمائیم و انبوهی از تعهداتی که به اذعان مراجع بین‌المللی به همه‌شان و به فراتر از آن‌ها عمل کرده‌ایم و در مقابل هیچ به دست نیاورده‌ایم.

در ادامه، مرووری داریم به تعهداتی که غربی‌ها در توافق ژنو به ما که داده بودند و این که هر کدام به کجارسیدند:

تعهد طرف غربی	پیامدهای تعهد	تحقق عملی تعهد
ایجاد دسترسی به ۴۰۲ میلیارد دلار (معادل ۲۰ درصد) از دارمدهای نفتی ایران به صورت قسطی	این مبلغ برای اقتصاد ایران، چندان قابل توجه نیست. قبل از این نیز ایران از طریق دور زدن تحریم‌ها می‌توانست به بخش‌هایی از درآمد نفتی خود دسترسی پیدا کند. اما جالب است که همین مبلغ هم به دست ایران نرسید و مسئولین اذعان داشته‌اند که انتقال هیچ بخشی از این پول به داخل کشور مسیر نشده است.	❌
توقف تلاش‌ها برای تحریم بیشتر نفت ایران	ایران توانسته میانگین فروش نفت خود را حفظ کند؛ اگر چه، این میزان، ۴۰ درصد فروش نفت، قبل از وضع تحریم هاست. شنبیده‌ها از تحرکات غیر علنی آمریکا برای اعمال فشار به خریداران نفت ایران برای کاستن از میزان خرید نفت خبر می‌دهد.	❏
تعلیق تحریم‌های خدمات کشتیرانی و خدمات بیمه‌ای فروش نفت	به دلیل کوتاه بودن مدت تعلیق تحریم‌ها و در شرایطی که ایران در این امر به خود کفایی رسیده، انعقاد قرارداد برای شرکت‌های بیمه‌ای خارجی به صرفه نیست و لذا این تعهد نیز نتوانست کوچکترین فایده‌ای برای اقتصاد کشور داشته باشد.	❌
تعلیق تحریم صادرات پتروشیمی ایران	صادرات محصولات پتروشیمی به دلیل تنوع و بازار گسترده، قابلیت ردیابی ندارد و لذا مشتریان محصولات ایران، بدون هراس از مجازات نقض تحریم، همچنان نیاز خود را از ایران تأمین می‌کردند. متقابلاً به صورت مستمر پهای محصولات به کشور بازمی گشت. با توجه به این که وارد کنندگان محصولات پتروشیمی به دنبال منبع تأمین با ثبات هستند، کشور‌های غربی پس از توافق ژنونیز تمایلی به ثبت سفارش از ایران ندارند و عملاً مشتریان ایران همان کشورهایی هستند که قبل از توافق از ایران خرید می کردند.	❌
تعلیق تحریم واردات طلا و فلزات گرانبها	ایران تنها مجاز به تخصیص همان ۴۰۲ میلیارد دلار، به خرید طلاست. به دلیل نیاز کشور به صرف ۴۰۲ میلیارد دلار در بخش های دیگر، اصلاً نوبت به خرید طلا نمی‌رسد. لذا در این موضوع نیز تفاوتی میان قبل و بعد از انعقاد توافق ژنو برای کشور حاصل نشد.	❌
تعلیق تحریم صنعت خودرو	با توجه به نیاز مبرم شرکت‌های فرانسوی به حضور در بازار ایران، مدیران دو شرکت خودروسازی رنو و پژو در قالب هیئتی تجاری، برای بررسی فرصت‌های تجاری ایجاد شده بعد از توافق راهی ایران شدند. اما با تهدیدات مقامات مختلف آمریکایی از جمله اوپاما، کری و شرمن روبه‌رو ناچار به عقب نشینی شدند، و در این زمینه نیز تغییری رخ نداد.	❌
تعلیق تحریم تعمیر هواپیماهای غیرنظامی	در ۱۶ دی ۹۲، دولت آمریکا روند انتقال دو موتور هواپیما از ترکیه به ایران را متوقف و شرکت‌هایی که در این انتقال نقش داشتند را به لیست تحریم‌ها افزود. در خرداد ۹۳ نیز، دولت آمریکا به اتهام فروش قطعات هواپیما، برای شرکت فوکر جریمه‌ای ۱۰۵ میلیون دلاری در نظر گرفت. شرکت‌های جنرال الکتریک (تأمین کننده‌ی موتور هواپیماهای ایرباس) و بوئینگ اعلام نمودند فقط مجوز تعمیر هواپیماهای ساخت این شرکت‌ها که قبل از سال ۱۹۷۹ (۱۳۵۷) به ایران فروخته شده را از آمریکا دریافت نموده‌اند. هواپیماهایی که این شرط را دارا بوده و از رده خارج نشده‌اند، به عدد انگشتان دست هم نمی‌رسد که آن‌ها نیز بر سوده بوده و تعمیر آن‌ها اصلاً مقرون به صرفه نیست.	❌
عدم تصویب تحریم جدید در شورای امنیت سازمان ملل	در این مدت، تحریمی مرتبط با مسائل هسته‌ای در شورای امنیت بر علیه ایران تصویب نشد. گفتنی است در حقیقت، از سال ۲۰۱۰، ایجاد اجماع جهانی علیه ایران برای آمریکا ممکن نشده بود.	✅
عدم تصویب تحریم جدید در اتحادیه‌ی اروپا	علیرغم این تعهد، در تاریخ ۸ آذر ۹۲ نامه‌ای جدید به لیست شرکت‌های تحت تحریم اضافه شد.	❌
عدم تصویب تحریم جدید در دولت آمریکا، البته تنها در چارچوب اختیارات دولت و کنگره	وزارت خزانه‌داری آمریکا در سه مرتبه در تاریخ‌های ۲۱ آذر ۱۹۹۲، ۱۷ بهمن ۹۲، و ۹ اردیبهشت ۹۳ نامه‌ای جدیدی را به لیست تحریمی‌ها افزود. همچنین تلاش برای تصویب تحریم‌های جدید از سوی نمایندگان از هر دو جناح دموکرات و جمهوری خواه در حال انجام است.	❌
ایجاد کانال پولی برای انجام امور تجاری بشردوستانه تحت نظارت غرب	تجارت مواد بشردوستانه به شرحی که در توافق نامه آمده، طبق قوانین بین‌المللی از تحریم‌ها مصون بوده است. لذا این مورد را اساساً نمی‌توان امتیازی جدید به حساب آورد. گفتنی است این امور نیز با استفاده از همان ۴۰۲ میلیارد دلار تأمین اعتبار می‌شود. نکته قابل تأمل دیگر این که آمریکا علاوه بر محدود کردن اموری که ایران مجاز است پول خود را در آن‌ها هزینه کند، شرکت‌هایی که ایران می‌تواند با آن‌ها وارد معامله شود را نیز به چند شرکت آمریکایی محدود نموده است!	❏